

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w SOBOTĘ DNIA 6 LUTEGO V. S. 1815. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

St. Petersburg, dnia 23 stycznia.

W najwyższym ukazie Jego Cesarskiej Mości, pod d. 16 grudnia roku przeszłego, danym Rządzącemu Senatowi, wyrażono: „Byłego Wielkiego Pościelnego Xięstwa multńskiego, *Alexandra Hika*, który przyjął poddaństwo w Rosyi, naylaskawiej mianujemy Radcą Stanu. (z gaz. *Senackiej*.)

Umieszczamy list JW. Jenerała jazdy, Hrabiego *Płatowa*, pod d. 20 grudnia. do JW. zarządzającego ministerium wojskowym, *Xiążęcia Górczakowa*: list ten jest dalszym ciągiem wiadomości już ich korespondencji:

„Z uczuciem niewypowiedzianey wdzięczności dla W. X. M., miałem honor otrzymać szanowną odezwę jego, pod dniem 27 listopada roku teraźniejszego (1814), wyrażającą tak łaskawe względy W. X. M. dla wojska *dońskiego*, któremu dowodzę. Nie ma wymowy, któraby zdolną była, dostatecznie W. X. M. okazać, z jakim uniesieniem wojsko przyymuje to sprawiedliwe świadectwo, które W. X. M. dla niego daje. Wojsko to jest przekonane, iż, jeżeli stało się godnym podobnego świadectwa, tyle na nie zasłużyło, ile właśnie W. X. M. przekonanie o jego poświęceniu się dla Monarchy i Ojczyzny, a razem, ile wrażenia zesłego ś. p. wuja W. X. M., nieśmiertelnego Jeneralissimusa, Xiążęcia Italijskiego, Hrabiego *Suworowa Rymnickiego*, do tego się przyłożyły i dopomogły. Pod jego sprawą, nie tylko przebywali oni przepaści, niepojętą bystrością zadziwiali świat cały, ale nawet dokazywali cudów, przechodzących wyobrażenie ludzkie. Słowo jego wlewało w nich mężstwo, posłuszeństwo i odwagę na wszystko; toż słowo, było dla nich prawem najwyższem, a teraz i na zawsze jest dla nich wzorem cnót i dzieł rycerskich. Tyleśmy to winni dla tego nieśmiertelnego bohatera, który nam wskazał drogę do sławy! Imię jego dotąd ożywia nas w zawodach walki, a strachem przenika nieprzyjaciół. Ale nie jedni my zachowujemy cześć dla jego popiołów: pamięć jego błogosławia wszystkie narody i pokolenia. Wieki upłyną, a imię *Suworowa*, zdobiąc dzieje ojczyzny naszej, będzie zawsze podnosić dumę narodową, i zapalać ducha późnych potomków naszych, do naśladowania cnót i dzieł jego, przykładu nie mających. List W. X. M. w oryginale, z załączoną tu w kopii odezwą moją, do Kancelaryi wojskowej przesłałem do *Nowoczerkaska*, dla chowania z innemi pomnikami dzieł wojska *dońskiego*. Przynosząc od całego tego wojska naywiększą dla W. X. M. wdzięczność, za tak łaskawe dla niego względy, przyjemną jest dla mnie dodać, iż dotąd w ustach całego wojska *dońskiego* nieustannie są powtarzane ulubione Xiążęcia *Alexandra Wasilewicza*, wyrazy, i nazawsze zostanie w jego pamięci obyczaj J. X. M. mianowania ich od ojczyzny swojej *dońcami*, przez co pociągał ich serca ku sobie i do wszelkich cnót nakłaniał. Dany mu był od Boga dar kierowania i władania sercami wszystkich podług swęj woli; a serca te przez wdzięczność wszystko poświęcały dla wykonania téj woli. Od takiego *Rossa* świat kosztował szczęścia; teraz historia rodu ludzkiego ozdobi w nim znajduie. Dla mnie zaś, zostało pełne roskoszy rozpamiętywanie tych drogich i nigdy niezapomnianych

czasów, kiedy miałem szczęście nie raz zostawać pod dowództwem tego wielkiego wodza, i świetnieć blaskiem jego nieśmiertelnęj sławy. Chlubną jest także dla mnie przyjaźń W. X. M., jako z duszy i dzieł również prawego *Rossa*, mającego zupełne prawo do powszechnego szacunku, z uczuciem którego, oraz szczególniejszym poważaniem i poświęceniem się mam honor bydz nazawsze i. t. d. (P. P.)

St. Petersburg d. 25 stycznia.

Podług ogłoszonych przez najwyższy Synód tabel, o narodzonych i zmarłych poddanych rosyjskich wyznania greko-rosyjskiego, z roku 1812, wypadają: narodzonych chłopców: 663,741; dziewcząt 600,650; zmarłych, mężczyzn: 501,386; niewiast: 469,972. Liczba narodzonych w 1812 mniejsza jest na 41,756, od liczby narodzonych w 1811. Liczba narodzonych w 1812, przewyższa na 293,033 liczbę zmarłych w tymże roku. Przyrost więc ludności, od przyrostu w roku 1811, mniejszym był na 76,746. Par zaślubionych w roku 1812 było 239,073; w 1811 par 278,600; liczba ich w r. 1810 przewyższa liczbę roku 1812 na 90,216.

W Petersburgu, w r. 1813 urodziło się chłopców 3,828, dziewcząt 3,730; w ogóle 7,558 dzieci wszelkiego wyznania; umarło w tymże roku męż. 10,870, niew. 4,114; razem 14984 dusz; liczba ta przewyższa liczbę narodzonych na 7,426; zatem równa jest prawie połowie. Choroby nayniebezpieczniejsze w r. 1813 były, gorączka nerwowa, kolki i suchoty. (le Conserv. Impartial.)

Wilno, dnia 6 lutego.

Dnia 3 t. m. przechodził tedy zimowy ekwipaż Jego Cesarskiej Mości, pod dozorem Nadwornego Jazdowego *Popkowa*, wysłany z Petersburga do Warszawy.

Dnia 4 t. m. przybyli: JW. Jenerał-Majorowie, *Pohl*, z gubernii *mińskiej*; *Dawydów* z Powiatu *oszmiańskiego*; *Suchozaniet*, z powiatu *szawelskiego*; Xiążę *Zubow*, z *Szawel*; Hrabia *Laskarys*, Półkownik *Sobecki* i Półkownik *Ziwański*, z Warszawy.

Tegoż dnia wszedł tu w paradzie z muzyką pierwszy batalion półku *astrachańskiego* grenadyerskiego, liczy 26 sztabs i ober-oficerów i 780 ludzi rang niższych, na tymczasową konsystencją.

Tegoż dnia przebiegał tedy goniec, *Freitag*, wysłany z Warszawy do Petersburga, od JW. *Kriegs-kommissarza*, *Tatisczewa*, w potrzebie bardzo pilnej.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

XIEZTWO WARSZAWSKIE.

Gazeta petersburska, *Poczta Północna*, umieściła z Warszawy, pod dniem 24 stycznia: „Niedawno byliśmy świadkami nader tkliwych dowodów miłości i poważenia dowódców i oficerów, znajdujących się tu wojsk rosyjskich, ku naczelnemu Wodzowi wojska, JW. Jenerałowi *Feldmarszałkowi* Hrabie *Barclay de Tolli*. Dało się to widzieć w nader pięknym festynie, danym dla JW. Wodza Naczelnego, z okoliczności powrotu jego do zdrowia. Na balu tym, między innemi zabawami, niespodzianie ukazał się kadryll kawalerów i dąm w narodowych ruskich strojach, który też ruskie odbywał tańce. Kadrylla tego składali oficerowie rosyjscy z żonami swemi. U dąm na wstęgach były wydrukowane stożowne ruskie wiersze, na pochwałę tego, dla którego dany był festyn, radością i weselem wszystkich uwieczniony. Później,

w rocznicę urodzin JW. Feldmarszałka, d. 13 grudnia, świetniejszy jeszcze bál dano. Ogromna sala w pałacu *Mniszkowskim* cudnie była przyozdobiona. Miała postać obozu. W oddaleniu, na miejscu wyniosłym, ukazywał się kościół *Marsa*, w którego środku wznosił się świetny glob ziemi, a na nim znamiona pamiętnych zwycięstw, przez wojska rosyjskie odniesionych; po kątach stały armaty i różny rysztunek, a na ich przedzie trofea; w oknach świeciły się przezroczyste obrazy zwycięstw pod *Kulmem*, *Lipskiem* i *Paryżem*. Kiedy JW. Marszałek wchodził do sali, troje dzieci, w postaci jeniuszów, drogę mu uścielały laurami. Muzyka z kantatą choru bál otworzyły, wśród którego dzieci, jeniuszów wyobrażające, bawiły gości brzękiem bębeków, skokami, &c. W. X. Jmć *Konstanty* bál ten bytnością swoją zaszczylił. Całe zgromadzenie najweselszy się bawiło: tańczyły wszystkie znakomitsze osoby bez wyjątku. O godzinie pierwszej z północy nastąpiła wielka wieczerza, która do trzeciej się przeciągnęła. Nakoniec spaleniem pięknego fajerwerku bál zakończono. Okrzyki radośne, *ura*, liczne ludu, który się w około pałacu zgromadził, ciągle trwały, aż do rozjechania się wszystkich gości.

A U S T R Y A.

Gazeta Wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, donosi z Wiednia:

„Dnia 29 stycznia. Z okoliczności rocznicy urodzin K. Jmci Duńskiego, i razem imienin Królowej Jeymości Bawarskiej, W. Xiążęcia Badeńskiego i Xiążęcia Sasko-Weymarskiego, były u dworu wczorajszego wieczora wielka gala i bal, na którym się dwór i wszyscy tu obecni Monarchowie, Arcy-Xiążęta i Xiążęta ze swoimi orszakami znajdowali.

„Dnia 30 stycznia. J. C. K. Mość, Rotmistrza cesarsko-rosyjskich kawaleri gardów Hrabiego *Rostopczyńskiego*, syna dawniejszego Gubernatora jeneralnego *Moskwy*, ze względu na okazane w różnych zdarzeniach ostatnięj wojny odwagę i mężstwo, przez list gabinetowy, mianować raczył kawalerem orderu austriackiego, *Leopolda*.

„Tę gazeta pod d. 1 lutego, zawiera mianowanie różnych dowódców do półków wojska austriackiego, w których miejsca te wakowały.

„Dnia 2 lutego. Przez rezolucją pod d. 29 p. m. C. Jmć, na przełożenie Prezydenta Rady nadwornej wojennej, Feldmarszałka Xięcia *Schwartzenberga*, mianować raczył Kommandorem orderu *Leopolda*, Barona *Martial*, francuzkiego Marszałka polnego, przeznaczonego na Kommissarza do wymiany jeńców francuzkich, w państwie austriackim będących, a Kawalerem małego krzyża tegoż orderu, francuzkiego Półkownika *Rogé*.

„Królowa Jeymć Bawarska, wczora rano, w towarzystwie dworu swojego, wyjechała ztąd na powrót do *Monachium*.

Gazeta lwowska, z gazety prazkiej, umieściła następujący list z Wiednia, pod d. 21 stycznia pisany: „*Austrią*, przed wojnami jeszcze roku 1805 i 1813 miała obrachunki z *Rosyją*, za różne dostarczenia, kwaterunek i podwoły dla wojska rosyjskiego dawané. Rzecz ta ułatwioną teraz została z ukontentowaniem obódwóch dworów. Ze wszech względów jest przyjemną ta wiadomość. — D. 12 lutego, w rocznicę urodzin naszego monarchy, spodziewamy się deklaracji o sprawach kongressu, którego ukończenie zdaie się być zbliżoné.

Gazeta berlińska, z Wiednia, pod 27 stycznia, donosi: „Korpus oficerów załogi tutejszej, na okazanie szacunku i poważenia dla spółtowarzyszów oręża, przybyłych tu batalionów grenadyerów włoskich, za pozwoleniem zwierzchności, w C. K. sali redutowej, dał ucztę. Sala była ozdobiona trofeami i wspaniale oświecona. Feldmarszałek Leytnant, Xiążę *Alexy Lichtenstein*, w imieniu załogi, był gospodarzem uczt. Sala mniejsza była miejscem zabaw; w sali zaś wielkiej, przygotowany był stół na 260 osób. —

Dnia 25 p. m., również przez zgromadzenie oficerów austriackich tutejszej załogi, czestowani byli żołnierze obu batalionów grenadyerów włoskich.

Cesarz Jmć, Xiążęta panującego *Niderlandów*, uczynił właścicielem regimentu pieszego, dotąd *Hohenlohe-Bartenstein* i razem dał mu godność austriackiego Feldmarszałka: C. K. Feldzeugmeister, Xiążę *Hohenlohe-Bartenstein*, mianowany został drugim właścicielem półku Xięcia *Oranii*.

Cesarski oficer, imieniem *Popowicz*, na polowaniu w okolicach *Swinicy*, odkrył sklep pod ziemią, gdzie znalazł wielki skarb złota i srebra, częścią w monecie, a częścią w sztabach. — W liście z *Mehabii* (w bannatach), pod d. 4 p. m., czytamy co następuje: „Turcy w sąsiedztwie naszym są niespokojni. Widyńcykowie chcieli *Nową-Orsowę* opanować. Już się raz z sobą bili: Orsowianie zabili 80 turków widyńskich i zabrali im 120 koni; Widyńcyków przybyło na pomoc 800 turków albańskich.

C. Jmć, Hrabiego v. *Goes*, dotąd Wielkorządcę *Galicyi*, na tenże urząd do *Medyolanu* mianował; Hrabiego *Saurau*, byłego Gubernatora *Austrii*, na tenże urząd do *Wenecyi* przeniósł; Wielkorządztwo zaś *Tryestu*, Baronowi *Rosetti* powierzył. Każdemu z nich wielką udzielił władzę. Wszyscy też dowodzący Jenerałowie uwiadomieni zostali, aby we wszystkich okolicznościach, a to nie samych tylko wojskowych, do nich się odnosili.

Na wszystkich balach, które temi czasy u dworu dawane były, dawniejszy Wice Król włoski częściej był widywany, niż przedtem. Nie ma on żadnego publicznego tytułu, a zawsze jest zapraszany i przyymowany, iako Xiążę *Eugeniusz*.

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego*, z listu otrzymanego z Wiednia, pod d. 23 stycznia, umieściła: „Razem z Xiążęciem *Schwartzenbergiem* i Xiążęciem *Metternichem*, pruski Kanclerz Stanu, Xiążę *Hardenberg* otrzymał od Króla Sardyńskiego order *Annonciade*. — Rzecz względem handlu niewolnikami, przez wspaniałe *Anglii*, w innych względach ofiary, zdaie się taki brać kierunek, iż *Hiszpanii* i *Portugali* zechcą też same przyjąć obowiązki, jakie w traktacie paryskim dla *Francyi* przepisane zostały: to jest rzec się go w przeciągu 5ciu lat.

Z innego listu z Wiednia, teyże daty: „Wczora, widzieliśmy tu najświetniejszą szlichtadę. W pierwszych saniach Cesarz *Franciszek*, wiózł Cesarzową *Rosyjską*, potem szły sanie Cesarza *Alexandra*; dwoje tych san ma kosztować 80,000 zł. r.; daley jechał Król Duński z W. Xiężną Sasko-Weymarską; potem Król Pruski i t. d. — Rocznicą urodzin naszego Cesarza *Franciszka*, przypada d. 12 przyszłego miesiąca. Spodziewają się nayspewnięj, że obecni u nas Monarchowie, wesół ten dzień obchodzić tu będą. — Układy względem głównych punktów, o które dotąd spór idzie, zgola nie postąpiły daley.

Inny list z Wiednia, teyże daty: „Rozumieją, iż Cesarz Jmć *Rosyjski*, w dniu 16 lutego ztąd wyjedzie. Ministrowie jednak Kongressu Europejskiego i głównych mocarstw niemieckich zostaną tu jeszcze przynajmniej do końca marca. — W sprawach *Polski* i *Saxonii* w ostatnich dniach znowu sobie wiele not strony wzajemnie podały: jednakże nie urzędowego dotąd względem tak pożądaných wypadków, z tego porozumiewania się nie doszło do wiadomości. Chociaż żadne mocarstwo nie chce być pierwszém do wszczęcia wojny, jako w czasie, kiedy dla całej *Europy*, po tak długich walkach i wśród najmocniejszej nadziei utrzymania pokoju, stałaby się ona nayszkodliwszą, a w skutkach swych nayszkodliwszą; jednakże każde z mocarstw sprzymierzonych, mocno się trzymając przy swoich zasadach i żądaniach, oczekuje, azali którekolwiek z nich nie stanie się pierwszém, w okazaniu ze strony swojej powolności. — Posiedzenia Pełnomocników ciągle trwają. Żadne jednak ostateczne postanowienie jeszcze nie nastąpiło; a przynajmniej żadnego nie ogłoszono. *Austriya* z po-

wagę się utrzymuje w swym tonie, i stara się utrzymać przyjaźne związki z *Francją*. Interessa angielskie zdają się być nieco zawiśnięte; ale Niemcy wielkiego mają obrońcę w Ministrze hannowerskim, Hrabie Münster. Prusy zawsze iednaką okazują energią i ufność; Ministrowie ich mają na równy troskliwości dobro Niemiec, iak i dobro powszechnie, na którym też szczęście Prus z największym bezpieczeństwem i świetnością polega."

Gazeta, *Journal de Francfort*, umieściła z *Wiednia*, pod 18 stycznia, następujący artykuł: „W nowym kalendarzu wojskowym, który nie dawno na jaw wyszedł, siła zbrojna austriacka w następny sposób jest wyliczona: „Piechota liniowa składa się z 57 regimentów, z których 42 jest niemieckich, a 15 węgierskich i siedmiogrodzkich. Regimenta niemieckie mają po 5 batalionów, obeymując w to 2 bataliony milicyi; inne półki mają po 4 bataliony; a tak 57 regimentów czynią 270 batalionów, które z dodaniem 21 batalionów grenadyerskich, wyniosą 291 batalionów. Każdy batalion składa się z 6 kompanii, a 1,200 ludzi; tym sposobem zupełna liczba piechoty liniowej jest 549,200 ludzi. — Lekka piechota składa się z 17 regimentów granicznych, które wynoszą 51 batalionów; ze 16 batalionów strzelców, 4 włoskich, 2 niemieckich, 2 serwiińskich, iednego korpusu ochotników dalmackich i dwóch włoskich. Siła piechoty lekkiej jest 85,800 ludzi, a cała siła piechoty jest 435,000 głów. — Kawalerya ciężka składa się z 8 regimentów kirysyerów, które wynoszą 48 szwadronów, prócz rezerw każdego korpusu; 6 regimentów dragonii, składających 36 szwadronów. — Kawalerya lekka składa się z 7 regimentów lekkiej jazdy (*cheval-legers*), które mają 57 szwadronów; ze 12 regimentów huzarów, podzielonych na 138 szwadronów, i ze 4 regimentów ułanów, czyniących 32 szwadronów; a tak cała jazda składa się z 330 szwadronów po 172 ludzi, a razem wynosi 57,760 głów. Dodawszy rezerwy każdego korpusu, zupełna siła tej broni uczyni 75,000 ludzi. — Artyllerya składa się ze 4 regimentów, w których można liczyć 13,600 głów, a łącząc różne oddziały korpusu inżynierów, minerów, saperów, pionierów, bombardyerów, korpus pociagowy, 4 bataliony załogowe i sztab główny, można liczyć 20,000 głów tej broni. — Zupełna tym sposobem siła zbrojna Austrii może wynieść 500,000 ludzi, z których zdolnych do boju najmniej 450,000.

Taż gazeta donosi z *Prezburga*, pod d. 11 stycznia: „Zasób ułanów Arcy Xięcia Karola, przybył tu dnia 10, a 12 wyszedł do Morawii. — Podróżni przybywający z *Moor* (w komitacie Stuhlweissenburskim, *Szekes-Fejérvár*), powiadają, iż tam d. 7 t. m. dało się uczuć mocne trzęsienie ziemi, które potem kilkakrotnie przez lekkie powtórzyło się wstrząśnienia."

Gazeta paryzka, *Journal des Debats*, z *Wiednia*, pod d. 9. stycznia, umieściła wyjątek z listu, w którym między innemi czytamy: „Murat ciągle ieszcze nie uznaie praw Króla Ferdynanda (Sycylijskiego), chociaż mu ofiarowano państwo w legacyach i trzy wielkie lenności w królestwie neapolitańskim: a tak, znajduie się on w okolicznościach, które zapowiadają przyszły los jego. Pomimo praw świętych Ferdynanda IV, w terażniejszym położeniu Europy; Król, bez naddziadów; żołnierz, który wyszedł z najniższej klasy społeczności; miałżeby otrzymać uszanowanie i poświęcenie się, które powinny otaczać i wspierać majestat królów."

N I E M C Y

Gazeta, *Journal de Francfort*, donosi ze *Sztuttgardu*, dnia 22 grudnia: Radzca Stann Maltitz, dawniey minister rossyjski w *Karlsruhe*, przybył tu d. 19 tego miesiąca — Hrabia Castiglione, piemontczyk, przejeżdżał zawczora tedy z *Wiednia* do *Paryża*. — Donoszą z *Lugano* pod dniem 14 terażn. miesiąca, że P. Stoppani, o którego uwięzieniu doniesiono było, garło sobie w więzieniu poderznął. — Jenerał An-

dreosy, poseł francuzki przy *Porcie Ottomańskiej*, przejeżdżał tedy na powrót z *Konstantynopola* do *Paryża*, i miał z sobą Kapitana francuzkiego P. Tomassin."

Taż gazeta donosi z *Saxonii*, pod d. 20 stycznia: „Naywiększa spokojność panuje we wszystkich stronach królestwa saskiego, i można być pewnym, iż nie iey nie zamiesza. Opiniia powszechna jest za Królem Fryderykiem Augustem, do którego wszyscy Sasi, wszystkich klass i stanów, najmocniey są przywiązani. Bardzo mała jest liczba tych, którzy nie pragną utrzymania królestwa i dynastyi. Czas odkrycie, iakie mają do tego pobudki. Postępowanie przyjaciół Króla zgodne jest z prawami, a życzenia ich i postępowanie, do dobra oyczyzny dążące, roztropność i patryotyzm kierują. — Król Saski, po długiey niebytności w *Berlinie*, pierwszy raz d. 15 terażn. miesiąca ukazał się z familią swoją na teatrze wszyscy Xiążęta i Xiężniczki familii Króla Pruskiego czekali tam na iego przybycie. J. K. Moś kazał przygotować dwa pojazdy do podróży, i rozumieją, iż wkrótce wyiedzie z *Friedrichsfeldu*; ale nie wiadomo dokąd się uda."

Taż gazeta donosi, że Porucznik jeneralny wojsk saskich Lecq, d. 26 stycznia przybył do *Frankfortu* nad *Menem*.

Taż gazeta z *Hannoweru* pod d. 15 stycznia: „Hrabia Walmoden tu przybył. — Utrzymują, iż, do nowego rozkazu, nie będą wydawane pasporta młodym ludziom od 18 do 30 roku. Mówią o mającém nastąpić powiększeniu artylleryi naszej. — Stany, większością głosów, uformowały cztery komitety, dla wymierzania sprawiedliwości, dla obliczenia długu i zatrudnienia się poborem podatków. Zgromadzenie Stanów odłożono dziś do 5 kwietnia; przez ten czas komitety pracować będą; Członkowie do nich nie należący do domów się rozjadą.

F R A N C Y A.

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego* donosi z *Paryża* pod d. 24 stycznia: Wczora, podług doniesienia *Monitora*, Xiążę Wellington, nadzwyczajny poseł angielski, miał u Króla tajemną audyencyą pożegnania, którą długo trwała. Wspomniany Poseł udaje się na Kongres do *Wiednia*; a Lord Fitzroi-Somerset w jego niebytności będzie pełnomocnym ministrem. — Lord Castlereagh powraca z *Wiednia* do *Londynu*, na zbliżające się otwarcie Parlamentu. Xiężna Wellington i wszystkie Członki poselstwa angielskiego w *Paryżu* zostają. — Podług dziennych doniesień lekarzy, poprawnie się zdrowie Xiężny *Orleańskiej*, która nieszczęśliwym przypadkiem nogę była złamała. — Podług gazet naszych, wojska neapolitańskie w wielu punktach miały naruszyć terytoryum Papieżkie. — W miejscu, na cmentarzu przy kościele *ś. Magdaleny*, w którym leżały szczątki ciała Ludwika XVI i Królowey jego małżonki, zakopano dwa medale w skrzyneczce dębowey, ołowiem pociągnięney: na jednym z tych medalów jest napis: „Ludwikowi XVI, d. 12 stycznia 1815. — Lord Wellington wyjechał już ztąd do *Wiednia*. — Margrabia de la Riviere wyiedzie wkrótce na posła naszego do *Konstantynopola*: w *Tulonie* siądzie on na fregacie. — Wielka liczba oficerów francuzkich wyjeżdża teraz do *Turcyi*.

D. 21 t. m., z największą pompą i uroczystością odprawił się obrząd przeniesienia szczątków Ludwika XVI, i Królowey jego małżonki. Wszystkie regimenta załogi paryzkiej, o godzinie 7mej z rana już były pod bronią i szeregami swoimi, aż do rogatek *St. Denis* ulice tworzyły. *Monsieur* z *XX. Angouleme* i *Berry*, o godzinie 8 przyniesli i położyli węgielny kamień monumentu dla Ludwika XVI i jego małżonki. 12 żołnierzy z gwardyi bokowey króleskiej, kompanii szkockiey, wyniesli trumnę i postawili na wozie. Wielka liczba wojsk szła na czele parady: potem szło 8 króleskich osmiokonnnych pojazdów, w których siedziały osoby, przez Króla mia-

nowane. Dalej pojazdy w których jechał *Monsieur* i *Xiążęta Angouleme* i *Berry*, po nich heroldowie zbrojni i wóz z trumną, który otaczało 130 szwajcarów, a za nim różne szły wojska. Bateria artylerii polnej, na każdą minutę raz wystrzelała. Wszystkie wojska miały żałobną krepe na ramionach. Bębny i chorągwie również żałobą były okryte. Za przybyciem trumny do kościoła *S. Denis*, postawiono ją na katafalku. Członkowie rodziny królewskiej i wielkie mnóstwo ludzi znajdowało się na tym żałobnym obchodzie. 400 córek Członków legii honorowej, w opactwie *S. Denis* mieszkających, miało dla siebie miejsce wyznaczone w chórze przy wielkim ołtarzu. Mowę pogrzebową miał Biskup *Troyes*. Potem trumnę spuszczone do grobu. Obrządek ten najszybszym sposobem zakończony został. Marszałek *Oudinot* niósł całun. Rzęsistemi zalewali się łzami wierni poddani, przez cały czas tej smutnej processyi. We 40,000 kościołach *Francyi*, równymże sposobem, wiecznie pamiętny ten dzień był obchodzony. Król oświadczył podziękowanie dla gwardyi narodowej, za piękne jej znalezienie się w dniu 21 stycznia. Chociaż od wieku całego nie ma we zwyczajnie Królów, zapraszać Ciało dyplomatyczne na obchody żałobne, jednakże wszyscy tu znajdujący się posłowie byli obecni teraźniejszemu obrzędowi dla *Ludwika XVI*. Między osobami, które się na obchodzie d. 21 znajdowały, byli między innymi Hrabia *Barthelemi*, Vice-Prezydent Izby Parów; Minister wojny, *Xiążę Dalmacyi*; Minister Stanu, *Xiążę Reggio*; w kościele zaś byli: *Xiążę Wagram*, *Xiążę Raguzy &c. &c.* *Xiążęta*, wielu Marszałków i inne wysokie osoby miały obiad w *S. Denis*.

Tenże Korrespondent, z *Paryża* pod 21 stycznia: „Podług naszych gazet, Jenerał *Bertrand*, przed niejakim czasem, *incognito*, był w *Medyolanie*, i ze spiskowymi miał tajemną schadzkę.

Gazeta berlińska, umieściła list z *Paryża*, pod 15 stycznia: „Po tylu staraniach wielu znakomitych osób wojskowych, otrzymał Marszałek *Davoust* pozwolenie przybycia do *Paryża*. Zawczora t. i. dnia 11, przybył on tu rzeczywiście, a wielu z dawniejszych jego towarzyszy wojennych przychodziło do niego dla odwiedzenia go, i powinszowania tak szczęśliwej odmiany. Ministerium Marszałka *Soulta*. *Xcia Dalmacyi*, grzeczniwiej jest dla niego, aniżeli przeszłego Ministra wojny *Dupont*. — Od niejakiego czasu wielu urzędników cywilnych i wojskowych, którzy do korpusu Marszałka *Duvoust* należeli, i przez to po części zapomnianymi byli, znowu do służby przyjęci zostali. — Ze podatek *Droits - réunis*, jako najobfitsze źródło dochodów, na długi jeszcze czas utrzymany będzie, dowodzi już ta okoliczność, że Król przed kilką dniami mianował wiele nowych dyrektorów tegoż podatku.

Taż gazeta, z drugiego listu tejże daty: „Dwór nasz w usiłowaniach swoich ciągle do tego zdale się dążyć, iżby wojsko zupełnie ku sobie przywiązać. Skutkiem tego jest także i powrót Marszałka *Davoust* do stolicy. — Utrzymują, że Król postąpienie Marszałka *Xcia Dalmacyi* z Jenerałem *Exelman* nie zupełnie dobrze przyjął. Miał ie uznać za zbyt ostre. Dóbrze świadome osoby, które codziennie u dworu bywają, i wielką mają ufność, zapewniają, iż Król miał powiedzieć, jeżeliby sąd wojskowy na rozkaz Ministra wojny, na Jenerała tego uciążliwy wyrok wydał, Król go od tego wyroku uwolni. Tak zbyt nie ślachtetny sposób myślenia Króla naszego, wszystkich umysły ku sobie pociąga, nie zupełnie jednak z tego są ukontentowani ci, którzy surową karność w wojsku chcą utrzymać. Podług ich mniemania, doświadczenie wszystkich czasów nauczyło, iż surowy rządca lepszy jest dla charakteru *Francuzów*, aniżeli łagodny i powolny. Stara się także

Król, tak nazwaną, starą gwardyą, dla siebie zjednać. Zdaie się, iż dla okazania ufności w niej położony, kazał Król większą jej część znowu do stolicy sprowadzić. — Od dawnego już czasu nie było takiej spokojności w *Paryżu*, i w całej w ogólności *Francyi*, iak jest teraz. — Przed czterema prawie tygodniami zaszły niejakie poruszenia wojsk w południowej *Francyi*: miano tam nawet zgromadzić korpus. Srodek ten ma związek z wiadomościami spokojności zakłcającymi, które ze *Włoch* przychodzą. — Podwojono wreszcie czuność na cudzoziemców, przybywających ku naszym pobrzeżom morza śródziemnego, gdzie daleko większa jest ostrożność, aniżeli na innych brzegach królestwa: gdyż miano odebrać wiadomość, iż ajenci władcy *Elby*, codziennie w większej liczbie do brzegów tych przybywają i wysiadają.

Taż gazeta, z *Paryża* pod 24 stycznia: „*Xiążę Wellington*, dzisiejszy jeszcze nocy ztąd wyjeżdża. *Xiążęta*, i wszyscy Członkowie poselstwa angielskiego zostają w *Paryżu*. Lord *Castlereagh* z *Wiednia* wyjechał na powrót do *Londynu*. — Hrabia *Blacas*, ma być Wielkorządcą *Brabancyi*. — 160 Jenerałów i oficerów sztabowych ze służby oddalono. — Na nowo 6,000 osób wojskowych pensye otrzymało. — Dla opędzenia wydatków publicznych, minister skarbu, *Baron Louis*, chwycił się myśli wprowadzenia tak nazwanych bonów królewskich (*Bons royaux*), czyli, innemi mówiąc słowy, rzeczywistych papierów, któremi zaczął płać za wszystkie dostarczenia, do skarbu czynione. Nigdzie papiery nie są w takiej nienawiści, iak we *Francyi*: gdzie nie mogą zapomnieć tylu okropnych doświadczeń: choćby nawet nie wiedzano, iak szkodliwe one pociągnęły skutki w innych europejskich krajach, gdzie były użyte. Zaledwie te boni królewskie ukazały się, wnet spadać zaczęły. A gdy wkrótce znaczne lasy przedawane były mają, dla zasilenia skarbu publicznego, przewidują więc już, że liwierańci będą je nabywać i temi bonami zaplacać; a skarb publiczny bez gotowych pieniędzy zostanie. — Wychodzić tu będzie nowy dziennik, pod tytułem: *Roczniki śmieszności, albo przygody paryżkie i karykatury*.

Gazeta ryska *Zuschauer*, z *Paryża* pod 19 stycznia: „Jeszcze się utrzymuje pogłoska, która się tak rozszerzyła, iż pewny Marszałek, przez obcy wpływ, żywo zamurowany został. Mówią, iż mularz ten jest uwięziony: ale Marszałka znaleźć nie mogą: gdyż mularz z oczyma zawiązanymi do miejsc podziemnych był wtedy zaprowadzony. Jeden z urzędników policyjnych miał powiedzieć: albo tu jest cokolwiek, albo się ten mularz zwaryował.

Gazeta paryżka, *Journal des Débats*, z *Paryża*, pod d. 19 stycznia, pisze w te słowa: „Czytamy w gazecie gandawskiej, pod 15 stycznia, wiadomość, za której pewność nie zaręczamy: „*Bernadotte* uczynił ofiarę, nader godną siebie, oddając hołd krwi królewskiej i jej prawom. Zrzeka się on uroczystie świętego przeznaczenia swego na rzecz potomka *Wazów*. *Skandynawowie*, gotują dla niego nagrodę za jego usługi i jego wspaniałość.

WŁOCHY.

Gazeta wiedeńska, *Oesterreichischer Beobachter*, donosi ze *Włoch*: dnia 13 t. m. Króleski Kommissarz jeneralny w *Genui* ogłosił przebaczenie dla wszystkich dezertów z pułków piemontskich. D. 4 tenże Kommissarz został upoważniony przez oddzielną odezwę Króla swojego do objęcia w posiadłość lenności cesarskich, niegdys do rzeczypospolitej liguryjskiej należących. — Na rozkaz rządu, w *Parmie* zostaną wyprzedane wszystkie dublety ksiąg z biblioteki publicznej. — Gazeta rzymska zawiera długą listę klasztorów, przez dawniejszych mieszkańców swoich

ma nowo zaludnionych. Jezuici szczególnie są w tém staranni, i wielką już liczbę nowych professów mają. — Gazety palermeńskie, do d. 12 grudnia, zawierają różne artykuły przeciwko *Monitorowi* neapolitańskiemu. — Parlament tamtejszy ciągle się zatrudnia reformą trybunałów, odmianami w konstytucyi, &c. — Król sardyński wydał rozkaz, ażeby za czasów jego niepanowania opuszczone, a w części zburzone warownie *Turynu*, osobliwie, które przez *Scrivia* prowadzą, na nowo były wzniesione. Jest także zamiarem rządu odnowić wszystkie warownie i cytadelle, iak tylko stan skarbu na to pozwoli. — Królowa sardyńska, na początku stycznia, ma z *Cagliary* wyjechać, i jest spodziewaną do *Turynu*. — Król sardyński w wielu prowincjach, gdzie mieszkańcy są w niedostatku i ubóstwie, zezwolił na zmniejszenie podatków. — W *Turynie* ciągle jeszcze trzymają załogę austriacy. — Do *Genui* nie weszły dotąd żadne wojska sardyńskie. Jeneralny Kommissarz Króleski przesłał tamtejszemu Arcybiskupowi 24,000 lir., dla rozdzielania ubogim, i wiele świetnych dawał festynów. Mówią o mającej wkrótce nastąpić podróży Króla sardyńskiego do *Genui*. — Infant *Don Francisco*, który się był stanowi duchownemu poświęcił, i przed dwoma miesiącami powołania swojego zaniechał, teraz na nowo chce powrócić do sukienki i ślubów duchownych. ”

Gazeta Paryzka, *Journal des Debats*, donosi z *Medyolanu* pod d. 3 stycznia: „Kiedy władze tułtejsze i sztab główny gwardyi naszej obywatelskiej w dzień nowego roku składały uszanowanie swoje Marszałkowi *Bellegard*, ten powiedział do nich, iż niedaleki jest czas, w którym J. C. Mość między nami się ukaże. ”

Gazeta, *Journal de Francfort*, z *Neapolu* pod d. 5 stycznia: „Xiążę *Metternich* Minister spraw zewnętrznych C. J. Austriackiego, pisał do *Perny* jenerała, *Ambrosio*, Adjutanta K. J. neapolitańskiego, list następujący: „*Mościwy Panie! Zastugi jego we Włoszech w czasie ostatniej kampanii, daty WP. prawo do szacunku Króla i jego sprzymierzeńców. J. C. K. Mość, z ukontentowaniem widział, że K. Jmć neapolitański udzielił WP. jedną z ozdób orderu Leopolda, które Cesarz Jmć przesłał dla wojska neapolitańskiego, na dowód rzetelnego i szczególniejszego szacunku swojego. Proszę WP., abys raczył przyjąć szczere me powinszowanie z téj okoliczności, z zapewnieniem wysokiego poważenia, z którym mam honor &c. Wiedeń d. 10 grud. 1814. Xiążę Metternich.*” (Jenerał *Ambrosio* d. 21 stycznia przez *Bononię* do *Wiednia* pojechał.)

Taż gazeta donosi z *Rzymu* pod d. 11 stycznia: „*Margrabia Azelio*, poseł nadzwyczajny Króla sardyńskiego przy stolicy świętęj, za przybyciem tu *Margrabiego St. Saturnia*, ministra pełnomocnego tegoż Króla, wyjechał wczora na powrót do *Turynu*. — *Hrabia Juliusz Polignac* d. 7 t. m. wyjechał ztąd do *Paryża*. — Jenerał rossyjski *Sternaw*, który wziął był w niewolę Jenerała *Vandama* i taką okrył się sławą w bitwie pod *Kulmem*, od kilku dni tu się znajduje. ”

Korrespondent hamburski, donosi z *Medyolanu*, pod d. 6 stycznia: „Wyszło ztąd wiele wozów z kosztownymi sprzętami do *Parmy*, gdzie nowa monarchini, *Marya Ludwika*, wkrótce jest spodziewaną. ”

Tenże Korrespondent z *Neapolu* pod 8 stycznia: „Zdaie się, iż Król nasz nie dowierza wielu dotychczasowym stosunkom politycznym. Papież mocne wydał oświadczenie, i nie chce dłużej uznawać przy dworze swoim naszego Konsula jenerałego. ”

H I S Z P A N I A.

Gazeta Paryzka, *Journal des Debats*, donosi z *Irunu* pod d. 14 stycznia: „Wczora wieczorem otrzymano tu rozkaz, przenieść komory celne za rzekę *Ebro*. Tak więc prowincye *Biscaya*, *Alava* &c. Powracają do dawnych przywilejów swoich. — Mar-

grabia *Casa-Flores*, który się dotąd w *Irunie* znajduje, Porucznikiem jenerałnym K. J. Katolickiego mianowany został. — Z *Madrytu* pod dniem 9 stycz. donoszą, iż wydany został rozkaz, aby wszystkie processa, przeciwko tak nazwanym *Liberales*, wstrzymano. Spodziewamy się, iż wkrótce, a to szczególnie za wstawieniem się francuzkiego posła, powszechna amnestya nastąpi. ”

Gazeta paryzka, *Gazette de France*, donosi z *Madrytu* pod d. 3 stycz.: „Nadworna gazeta nasza d. 29 grud. zawiera niektóre wiadomości o potyczkach, które wojska króleskie z insurgentami w północnej części *Hiszpanii* stoczyły; ale wiadomości te, bardzo dawné są daty i nic wyraźnego o wypadkach nie mówią. Dostrzedz tylko w nich można, iż między zabranymi rzeczami w nieprzyjacielskim obozie pod *Veladero*, znajdnie się także 9 harmat, które już przez samychże zbuntowanych są wylane. — *Margrabia de Villafranca* otrzymał na to zezwolenie K. Jmci, iżby powinszowanie małego miasta *Ximena de la Frontiera*, którego on jest reprezentantem, w gazecie naszej umieszczone zostało, które prawie całe trzy stronicie zajęło. — Gazeta pod dniem 31 grudnia zawiera także mowy, które jeszcze w miesiącu wrześniu przed K. J. Katolickim miane były. Mowy te, kończące się zawsze oświadczeniem poświęcenia się bez granic dla Monarchy, okazują najwyższą gorliwość; jednakże autorów ich, niebardzoby właściwie za wzór wymowy przywieść można było. — Niektóre prywatne osoby ciągle czynią dla Króla ofiary, na opędzenie potrzeb stanu. — Takąż gazeta nasza dzisiejsza zawiera dawne powinszowania dla Króla; Rząd postanowił w całej *Hiszpanii* ogłaszać o uczuciach oświadczonych przez mieszkańców najmniejszej wioski. — Król wielkiemu Inkwizytorowi, Biskupowi *Almeryjskiemu*, *Don Francisco Mier de Campillo*, dla okazania mu publicznej wdzięczności swojej za czynione usługi, za jego chrześcijańską miłość, apostolską pokorę i rozszerzenie duchownej oświaty, mianował Kawalerem W. Krzyża *Karola III.* — *Panów Robert*, *Hugues Kennedy*, i Kawalera *Dalrymple*, Intendenta wojsk angielskich, ozdobił tenż orderami. ”

W R S P A E E B A.

Gazeta *Lwowska*, zawiera następujący artykuł: „*Dzienniki Angielskie* pod d. 14 grudnia, umieściły list pewnego *Anglika*, który wypę *Elbę* odwiedzał. W liście tym znajduje się między innemi następujące wyrazy: „Nigdybym nie był uwierzył, że na *Elbie* wegetacya jest tak piękna, ziemia tak urodzajna, klima tak wyborne, warownie w twierdzach tak mocne, a kopalnie żelazne tak obfite. Sto funtów rudy żelaznej wydaia 75 funtów czystego żelaza. Okolica, otaczająca kopalnie żelazne, błyszczy się, iak zwierciadło na słońcu. Jest ona cała zasiana błyskawką. Cesarz *Napoleon* ma wśród kopalni domek dla rozrywki, gdzie za zwyczaj jadą śniadanie. W całym tym budynku, jest tylko pokoy mieszkalny, pokoy sypialny i pokoy do pracy. — *Porto Ferrajo* (stolica wyspy) jest najpiękniejsze miasto i najlepiej zbudowany port, jaki tylko kiedy widziałem. Zdaleka widać tylko warownie twierdzy i kilka domów, lecz, kiedy się płynie ciążną do wewnętrznego portu, który ze wszech stron górami jest zasłonięty, wtedy daje się postrzegać miasto, które się nakształt amfiteatru wznosi ponad warowniami. Te są nadzwyczajnie mocne. Dóm Cesarza, który teraz stawia, najwyższy jest od wszystkich. Widzieliśmy tu wiele żołnierzy z gwardyi Cesarzkiej. Jeden z nas zapytał jednego z tych żołnierzy, jak mu się miasto podoba? Ten mruczał wiele pod nosem, i rzekł nakoniec: „Wszystko tu jest drogo, tylko ryby i wino tanie: mięso muszą z *Piombino* przywozić. ” Cesarz *Napoleon* wstaie co dzień o godzinie 4tej, wyjeżdża konno, czyta, albo spaceruje przez dzień cały. O godzinie 8mej kładzie się spać. Co

niedziela niektórych mieszkańców do stołu swojego zaprasza. Zatrzymał on orla cesarskiego, ale za kolor dla siebie obrał białe pole z poprzecznymi, czerwonymi prążkami, nad którymi unoszą się 3 pszczoły. Z Porto-Ferrajo pojechaliśmy do Porto Longone. Gościniec tam prowadzący jest wyborny, i założony zupełnie nowo przez Napoléona. W drodze widzieliśmy Cesarza w otwartym pojeździe. Siedział sam jeden, i był jak zawsze, w skromnej sukni. Naprzeciw niego siedzieli Jenerałowie z jenerałnego sztabu jego. Wyglądał bardzo zdrowo i rzeźwo. Za nim jechali: 6 żołnierzy z gwardyi, mameluk, oficerowie, obywatele, i t. d.

WIADOMOSCI ROZMAITE

Pisma publiczne wystawiły obraz statystyczny wzrostu Monarchii Austriackiej, od Rudolfa Habsburgczyka, aż do najpóźniejszych czasów. W roku 1273 Rudolf założył kamień węgielny Monarchii. Posiadania jego w Szwajcaryi wynosiły około 279 m. k. jeogr. Przy śmierci Albrechta I. w roku 1308 Państwo Austriackie miało 1254 m. k. Przy śmierci Maksymiliana 13,613. Państwo Karola V, w Europie miało 15,688 m. k.; z których 6,402 ustąpił bratu swojemu Ferdynandowi. Przy śmierci Ferdynanda II miała Austria 5,655 m. k. Przy śmierci Ferdynanda III 5,431. Przy śmierci Maryi Teresy 11,099. Przy śmierci Leopolda I, 9,045. Przy śmierci Józefa I 9,113. Przy śmierci Karola VI 10,265. Przy śmierci Józefa II nie było żadnej zmiany. Przy śmierci Leopolda II, 11,424. Cesarz Franciszek II. w czasie wybuchnięcia wielkiej Rosyjsko-Francuskiej wojny w roku 1812 miał w posiadaniu 8,924 m. k.

Polityczna rola, jaką grała Konwencya Narodowa we Francyi, ściągła powszechną uwagę na jej Członków. Spodziewamy się przeto czytelnikom naszym uczynić przysługę, umieszczając pokrótce to, co wiemy, o sławniejszych Członkach téż Konwencyi: (w zbiorze tym oznaczamy * doli na śmierć Ludwika XVI kreskę warunkowie; oznaczamy * bezwarunkowie) * Albitte, jest teraz Podinspektorem popisów wojskowych. * Alquier, należał do dzieł dyplomatycznych, za przeszłego rządu posel przy dworze Duński. Arbogast, jest Profesorem matematyki w Strasburgu. * Armonville został znowu gręplarzem w Rheims. * Azema znajduje się w Paryżu przy jednej z wyższych administracyi. Bailleul, jest teraz Dyrektorem podatków (Droits réunis) w Amiens. * Barrère, mieszka w Paryżu, gdzie nad piśmami peryodycznymi pracuje. * Barras, mieszka w południowej Francyi, gdzie bardzo wielki posiada majątek. * Baudot jest Radcą przy królewskim trybunale w Dijon. * Baylle (Moyzesz) umieszczony jest w Magistracie w Marsylii. * Berthezene garbarzem w St Jean de Gard. * Billaud-Varennes żyje jeszcze w Sinnamari (w Guianie). Boissi d'Anglas, Senator za byłego rządu, teraz Parem. Bordes ma miejsce przy ministerium sprawiedliwości. * Cambaceres znajduje się u wód w Barrege. * Camban mieszka w pięknych swoich dobrach Therral, w okolicach Montpellier. * Campmas jest adwokatem w Alby. * Carnot mieszka w Paryżu. Casa-Bianca, był Senatorem, a teraz jest Parem Francyi. Cazenave, jest teraz Członkiem Izby Deputowanych. * Cochon, także pod imieniem Hrabiego l'Apparent znany, d. 28 marca 1809 Senatorem mianowany, żyje teraz prywatnie w Paryżu. * Coupé jest Sędzią w Rheims. * Courtols, mieszka w bardzo pięknym hotelu w Paryżu. Daunou jest teraz archiwistą w hotelu Soubisse. * David mieszka, jako malarz, w Paryżu. Desmoulin, mieszka w pałacu swoim w okolicach Neuilly nie daleko Paryża. Delahaye ma miejsce w administracyi podatków (Droits réunis). Deverite, jest drukarzem w Abbeville. Doucet Pontcoulant, jest Hrabia i Parem. Dornier, mieszka w górnym departamencie Saony, gdzie posiada wielkie fabryki żelazne. Dubois jest adwokatem w Colmar. * Dubois-Dubay, za przeszłego rządu Senator, nie został teraz Parem mianowany. * Duchem, został znowu lekarzem i ma teraz miejsce przy szpitalach wojskowych. * Dumont mieszka w dobrach swoich w Vire. * Enjubault ma teraz miejsce przy ministerium skarbu. Estadens mieszka w majątności swojej pod Toulonem. * Fabre jest Prokuratorem jenerałnym w Montpellier. Faure mieszka w Havre; syn jego jest Członkiem Izby Deputowanych. Fayolle, jest sędzią w Grenoble. * Ferrand, Prezydentem w Belley. * Fouché, za przeszłego rządu, przez długi czas minister policyi, później Gubernatorem prowincyi Illyryjskich, żyje prywatnie w Paryżu. Garille, adwokatem w Argentieres. * Garnier (de Saintes) Dyrektorem cel w La Rochelle. Garran de Coulon, za przeszłego rządu Senator, nie został teraz mianowany Parem. Ganthier jest Vice Prezydentem trybunału pierwszjej Instancyi

w Paryżu. Gerente, jest adwokatem jenerałnym w Grenoble. * Goupilleau administratorem jednego domu pożyczki. * Granel, adjunktem Mera w Marsylii. Gregoire, za przeszłego rządu Senator. * Guyton-Morveau, Nauczycielem w szkole politechnicznej. Hardy Dyrektorem podatków (Droits réunis) w Privas. Harmand, dawniejszy Prefekt w Mayenne, zostaje teraz bez miejsca. Hausmann, mieszka teraz w Alzacyi, gdzie ma bardzo piękną fabrykę. Himbert-Flegny, był za rządu przeszłego Prefektem Departamentu Vosges. Houvier-Eloi należał dawniejszy do administracyi dóbr narodowych. * Hichon, Inspektorem loteryi w Senlis. * Ingrand, umieszczony jest przy jednym ministerium. * Isnard, handlował dawniejszy perfumami w Draguignan, nie dawno jeszcze był Sędzią w trybunale pierwszjej Instancyi, żyje teraz bez miejsca w stolicy. Izard, jest płatnikiem departamentowym w Chambery. Jard-Panvillers, za przeszłego rządu mianowany był Komendantem legii honorowej. Jean Bon (st. Andre) był na ostatku Prefektem departamentu Mont-Tonnerre w Moguncyi, umarł nie dawno. * Jouenne, jest znowu Lekarzem w Condé. * Laboisserie, był za przeszłego rządu Sędzią w trybunale departamentu de Forêts. Lacroix, jest Prokuratorem królewskim w Beliac. Laignelot mieszka jako uczonec, w Paryżu. * Lakanal, jest teraz Członkiem Instytutu. * Laloy, jest Członkiem Rady zaborów morskich. * Lamarque był na ostatku Sędzią trybunału kasacyjnego. Lanjuinais, był za rządu przeszłego senatorem, a teraz Parem Francyi. * Lavicomterie żyje, jako uczonec, w Paryżu. * Lecarpentiere, mieszka w majątku swoim w Valogne. * Lecoindre-Puyraveaux, był na ostatku Kommissarzem Policyi w Marsylii. * Lefiot, jest teraz Dyrektorem jednej przędzarni w departamencie l'Allier. * Lemoine, Inspektor loteryi w Amiens. * Lequinio znajduje się w Newport w Stanach Zjednoczonych, jako Kommissarz stosunków handlowych. * Lesage-Senault żyje prywatnie w Lille. * Letourneur (de la Manche) jest Członkiem Izby rachunkowej. * Levasseur, mianowany został na Sekretarza Rferenta w Izbie deputowanych, ale sam się usunął. * Lepasseeur (młody) jest Chirurgiem w służbie wojskowej. * Lindet (Robert), żyje w Paryżu bez miejsca. * Louchet, nie dawno sam sobie życie odebrał. * Louvet, autor znanego romansu „Faublas” zakończył życie w Palais-Royal, gdzie miał handel księgarski.

(Dokończenie później).

3 Od Rządu Gubernińskiego Wileńskiego, czyni się ogłoszenie: iż w Izbie Skarbowej Wileńskiej będzie się odbywała licytacja, na wypuszczenie w dzierżawę, do roku 1819, w mieście Poniewieżu, traktynu i młyn: życzący przeto sobie wziąć takową dzierżawę, zechcą stawic się z prawnymi i dostatecznymi ewikcyami do Wileńskiej Izby Skarbowej, w terminach: pierwszym, dnia 5go; drugim, dnia 10go; a trzecim i ostatecznym dnia 15go marca teraźniejszego roku — Dnia 17 stycznia 1815 roku — So-wietnik Zenon Machwic — Sekretarz Dmitrewski.

3 Od Mińskiego Rządu Gubernińskiego, ohwieszczaia się wszyscy Wierzyciele Jenerała Majora Józefa Wiszczyńskiego, którzy nie otrzymali, stosownie do postanowienia Rządzonego Senatu, zawartego w jego ukazie pod dniem 26 nowembra 1814 roku, decyzji, iż mają oni weyść z prośbami do Sądu Radywizorskiego w majątku pomienionego Wiszczyńskiego, jako do urzędu; który jest obowiązany w ich rzeczy czynić pierwsze postanowienie. Dnia 17 stycznia 1815. — Sekretarz Czerniejew.

3 Od Mińskiego gubernińskiego Rządu, czyni się ogłoszenie, aby życzący wziąć w dzierżawę na trzy lata następne, stacye pocztowe w gubernii Mińskiej i Pttcie Mińskim, przybywali do Mińskiej Izby Skarbowej, dla licytacji odbywać się mającej następującego 1815 roku od dnia 1go do 15go marca, z dostatecznymi o stanie swym dowodami i odpowiednimi ewikcyami — Dnia 31 grudnia 1814 roku. Sekretarz Czerniejew.

P O D R A D

2 Kommissya Wileńskiego prowiantkiego Depo, postanowiwszy zaoposobić prowiantu, i owsa do magazynów gubernii Wileńskiej dla potrzeby wojska, na rok 1815, wzywa przez niniejsze ogłoszenie wszystkich, chcących podjąć się takowego dostarczenia, Panów obywateli i różnych przemyslników, do Kommissyi na licytację, w tym celu zaczynając od dnia dzisiejszego i codziennie się odbywać mającej aż do dnia 10 lutego, gdzie będą uwiedomieni o potrzebnych artykułach i warunkach. Dnia 23 stycznia 1815 roku.

3 Roku 1815 miesiąca Januaria 21 dnia — Sąd Podkomorsko Taxatorsko Ekdywizorski Dziełozy, w Dobrach Kurklach w Powiecie Wilkomirskim w Gubernii Litt: Wileńskiej Dekretami Remissyjnemi Sądu Głównego Litt: Wileńskiego z Departamentu, jednym Roku 1804 decembra 13 i drugim roku 1812 februaria 29 na podział Dóbr po zeszyłych Adamie i Maryannie z Zabiellów Marszałkach Oniksztyńskich rodziców i Ferdynadzie Bracie Grafach Platersch, między rodzeństwem iched Antonim i Tadeuszem Marszałkowiczami Oniksztyńskimi oraz Krzysztofem Starostą Bernstowskiu bracią Graffami Platerami i Anną z Platerów Xiężną Giedroyciową Marszałkowską Pttu Wileńskiego Siostrą, tudzież na dopełnienie satysfakcyi przez wydział taxy i Ekdywizyi dla tychże Adama

i Ferdynanda zeszyłych, oraz żyjącego Antoniego Synów i Maryanny z Zabiellów Marszał: Oniksztyńskich Rodziców Grafów Platerów naznaczony, po kilkrotnych odkładach, naznaczeniu pomiary Dóbr i komportacyi przez wszystkie strony papierów, po zaawizowaniu pierwszym przez rezolucyą swoją pod dniem 6 aprila r. 1812 w gazetach Kuryera Lit: i przez zagraniczne, powtóre pod dniem 28 miesiąca Julii, potrzebie pod dniem 10 decembra roku 1814, po załatwieniu wyroków akcesoryjnych w skutecznym pomiarze Dóbr przez naznaczonych Komorników, i po dopełnieniu przez Strony komportacyi, do kontynuacyi dzieła w terminie z odkładu pod dniem 10 miesiąca xbra roku przeszłego 1814, uczynionego, na dniu wczorajszym zjechawszy, przystępować do rozprawy Stronom zalecił, i że na skutek Remisyyjnych Dekretów do rozbioru dzieła bez żadnych zwłok, nie uważając na niestanność którejkolwiek Strony pod zarealizowaniem na debitorach, i pod amisyą kredytorskich pretensyów, przedsięwzięcie i kończyć będzie, ażeby wszystkie Strony do tego Sądu należące do rozprawy przystępowały ostatecznie ostrzeżę, i o tym do powszechny wiadomości przez trzykrotną w gazecie Kuryera Litewskiego i w zagranicznych awizacyą ogłasza. — Michał Wawrzecki b. Podkomorzy Pttu Brzław: — Józef Towiański b. Pisarz Ziem: Pttu Wileń: — Ignacy Brzozowski Sędzia b. Grodz: Brzław:

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Maszy JJWW. Józefa Wołodkowicza Marszałka Gubern: Minsk: i Kawalera — Udziałnie, JW. Karoliny z Hrabów Brzostowskich Wołodkowiczowej Marsz: Gubern: Minsk: z osob. niżej podpisanym złożony, stosownie do Dekretu Departamentu 2go Sądu Głggo Littgo Wileń: Roku 1813 gbra 15 dnia zapadłego, ułatwiwszy czynności pierwszemu terminowi właściwego, odbywaniem Aktów w Dobrach Konkursowych samego JW. Wołodkowicza zajmował się, zakroczona śmierć Sędziego Romanowicza komplet składającego, dzieło to przerwała — W celu kontynuacyi którego, wszystkim Wierzycielom wspomnianego JW. Marszał: Gubern: wydane zostały w Guberniach, Wileńskiej, Mińskiej, Witebskiej prawne, w Jmieniu Urzędników z Sądów Głgnych wyznaczonych obwieszczenia — a między tym z Instancyi JW. Karoliny Wołodkowiczowej Marszał: Gubern: Mińskiej Roku 1814 gbra 10 dnia zapadł w tymże Departamencie zgim Sądu Głggo Littgo Wileń: z Jey Wierzycielami pozwanymi i Pozwać się mogącymi, drugi Remisyyjny Dekret, wymiar satysfakcyi dla onych przez rozdział majątku Sądowi niniejszemu porożający — Z tym pryncypalnie przedpisaniem, iż przyłączenie Sprawy JW. Marszałkowey Wołodkowiczey, nie ma bynajmniej zrywać Sprawy JW. Wołodkowicza, do Oczewistego zbliżony już stopnia — Z tego względu, rzeczony Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, wszystkim Wierzycielom, tak JW. Marszałka Wołodkowicza, iako samey JW. Marszałkowey Wołodkowiczowej, tudzież ich Debitorom, i każdemu w jakimkolwiek względzie, do konkursu wyżej opisanego wpływ mającemu, wiedzieć daję: iż w zebrawym dopiero komplecie od połączenia Spraw obóych JJWW. Marszałkow Wołodkowiczow rozpoczął Komportacyą wzajemną między Aktorami a ich Wierzycielami — osobno z Instancyi JW. Wołodkowiczowej: na JJWW. Józefie Wańkowiczu b. Marsz: Gubern: Mińskim i Oskierkach — Z instancyi JW. Wołodkowicza, na WW. Sowietniku Szembek i Sukcesorach Sowietnika Swidy, O. bligów i wszelkiego tytułu papierów, po zeszyły Sttnie Haliwskiej Wołodkowiczowej pozostałych, a w ich rękach znajdujących się — tudzież na X. Korwelu Testamentu wspomnianej Sttny Wołodkowiczowej, nakoniec z instancyi Kredytorow Komportacyą wszelkich papierów, na rzecz Funduszu wyświecających w naturze, a ruchomości, sprzętów &c. przez Registr na JW. Marsz: Gubern: Wołodkowiczowej na dzień 10 Februaryi Roku idącego do Kancellaryi swojej w Łazdunach w Pcie Oszmian: leżących, nakazeł. — Jżby na tenże termin Komornicy, Dóbr Konkursowych mapy Geometryczne, oraz Inwentarze — Zas Administratorem kwity, ile z intrat dóbr sobie porożonych, na rzecz procentow, od summ Kommissyi Edukacyyney, i przykrozw obseżego przezrenia Mińskiego należnych, wniosli; ile Monarezych podatkow opłacili, niemniej Regestra Ekonomiczne iak nayrychley złożyli, zalecił. — Potem dopiero do Kontynuacyi Aktów w Łazdunach przystąpił — po wyexpedyowaniu których, w tymże celu do Mca Julii w Gubernii Mińskiej uda się — Te ukonczywszy, w dniu 10 Februaryi Roku terażniejszego, do spełnienia porożoney sobie Dekretami Remisyyjnemi czynności, i do rozwiązania wszelkich sporow, na miejscu Remisyy wyznaczonym w Łazdunach przystąpi — Ażeby więc interessowane osoby, przez się lub Plenipotentow swoich, przed Sąd Exdywizorski stawiały, każdego z nich wzywa. Z tym ostrzeżeniem, że iak naymniejsza zwłoka robiłaby Funduszowi Konkursowemu niezmierną szkodę, tak Sąd całosć onego mieć na baczaniu obowiązany, nietylko na nikogo oczekiwać nie będzie, lecz na pretensyą spóźniającego się amisyą w myśl Dekretow Remisyyjnych, i zwyczajnego porządku ogłosi, a na Debitorach wszystko z expensami wedle żądoby strony

stawiający wskaze: Dat w Łazdunach 1815 Januar: 23 dnia. Józef Kuczewski Prezes Exdywizor. Wincenty Szuksta Exdywizor. Stefan Gieczewicz Pisarz Grodz: Wileń: Exdyw: Ignacy Kłoczowski Prez: Ziem: Ptu Dunab: Ex: Ignacy Chomski Sędzia Ziem: Ptu Wileń: Exd: Jan Zongolowicz Z. W. b P. R. E.

2. Taxa i Exdywizya ruchomego i sumownego majątku, zeszyłego Tadeusza Mackiewicza Obożnego Mściławskiego Dekr: tem Sądu Ziem. Wilkom. przeznaczona. Po zjazdowym sądu Exdywizor. Dekrecie w roku 1811 gbra 14 d. zapadłym i po skonwinkowaniu ultymarnym w Sądzie Głównym 2go Departamentu strony sprzeciwiający się, w roku 1815 januar. 22 d. obwieszczenia wydane zostały — Tak składający fundusz, iakoteż roszcujący pretensye do tegoż funduszu zeszyłego Mackiewicza Obożnego, aby do miasta Wilkomierza w terminie wypadającym zjeżdżali się przez gazetę awizując. Józef Zawisza Sędzia Ziemsk: Kowien:

3. Wedle Ukazu JEHO IMPERATORSKIEJ MOSCI Samowładzącego całą Rosyją etc. etc. etc.

UU. Janowi Chryzostomowi Piłsudskiemu Marszałkowi Teliszewskiemu, X. Andrzejowi Rodkiewiczowi Kanon: Infant. Bernardowi i Annie z Wołodkowiczow Obuchowiczom Sędziom Ziem: Mozyr: Leonowi Osztorpowi Marszałkowi Ptu Jhum: Kazimierzowi Szembelowi Nadwornemu Sowietn: JO. X. Ignacemu z Koziełska Puzyrnie Staroscie Dziezieniskiemu, Maryannie Chmarzyney Woiewodziniey, Melchiorowi Wołodkowiczowi Marszałkowi, Tadeuszowi Świętorzeckiemu b. Podkomorzemu, Sukcesorom Niemorzaniskiego, PP. Benedyktynkom Bazyliankom Min: Bohuszeuiczowskiemu, Tekli Głizkiej, Teressie z Jelców Matze Klemensowi Synowi Makowieckim, Ignacemu Reutowi b. Mar: Lepel: Stanisławowi Bohomolcowi b. Mar: Witepskiemu, Omólskiej Podstol: Orszań: Sukcesorom Szynanowiczowej Chor: Gasprowi Wańkowiczowi b. Marszałkowi Sienskiemu, Boguszeuiskiemu, Kaweremu Szulewiczowi, Kaetanowi Wielamowskiemu, Antoniemu Spiridowiczowi, Karolowi Rousso Sowietn: Miładowskiemu b. Pi-sar Lepel. Stanisławowi Ciechanowieckiemu b. Mar: Ptu zausowskiego, Wincentemu Raieckiemu, Felicyannie z Szczytow Świętckiej Prezydentowej, Lichodzieuiskim, Józefowi i Racheli z Goleuiskich Maiorom Woysk Rosyysk: Anastazyi z Plotnickich z do-kładem Opieki Sadowskim, X. Józefowi Laskowskiemu Plebano-wi Sobotnickiemu, Starozakon: Jankielowi Saliowiczowi Obywatelo-wi Łazdunskiemu, Zydówce Blumce Wileńce Kupcowey Mińskiej, i wszystkim Kredytorom i Pretensorom. UU. Karolinie z Hrabów Brzostowskich Wołodkowiczowej b. Marszałkowey Gubern: Min-skiej: Ignacemu, Staroscie Haliwskiemu, Wincentemu Marszałko-wi Boryssowskiemu Braciom Wołodkowiczom, X. Józefowi Kor-welowi, oraz Sukcesorom Uroch Swidy i Szembelowi Sowietniko-wi Kuratorom zeszyły s. p. Katarzynę z Galimskich Wołodko-wiczowej Srosciny Haliwskiej, Benedyktowi Kossarzowskiemu Łowczemu Połockiemu, Karolowi i Jzabelli Brzostowskim Sukces-sorom Brzostowskiego Mar: Gubern: Wileń: i Opiekunom: Adamowi Hrabieciu Littaworowi Chieptowiczowi Kawalerowi Orderow, Pio-trowi Klerzkowskiemu Prezydentowi Sądow Granicz Ptu Trockie-go, Michałowi Radziszewskiemu Marszałkowi Stołowickiemu, Ka-walerowi, Kaetanowi Szeżanowskiemu Szamb: b. Dru Polgo Da-biborom: udzielnie JO. Xieciu Franciszkowi Sapieży Taynemu So-wietnikowi i Kawalerowi Orderow, za Obligiem Xiążęcia Alexan-dra Sapiehi summy kapitalney czes: zł: 10,000. UU. Kazimierzowi Szembelowi Sowietnikowi Nadwer: za dwoma Obligami kapitalu czes: zł: 7,000. Ignacemu Wołodkowiczowi Star: czes: zł: 5,400 Leonowi Osztorpowi Mar: Jhumen: czes: zł: 5,000 Adamowi Gun-terowi Prezydentowi, za dwoma obligami takoz kapitalu cz. zł. 4,066. Ludwikowi Kamińskiemu Prezydentowi cz. zł. 1500. Ka-weremu Obuchowiczowi Prezydentowi cz. zł. 2000. Sukcesorom Xcia Lubeckiego Kasztelana Pińskiego za obligiem tegoż Xcia Ka-sztelana kapitalu cz. zł. 1000 Józefowi Korbutowi Marszałkowi Nowogr. cz. zł. 1000 Sukcesorom Stanisława Wańkowicza Mar-szałka Gubern: Min. cz. zł. 2000. Michałowi Puzyrnie Woyskiemu Prezydentowi Sądow Normal. Mińskich cz. zł. 2100. Tomaszowi Oborskiemu b. Marszałkowi Min. cz. zł. 200. Sukcesorom Xaney Anny Radziwiłłowej Rotm. cz. zł. 150. Wincentemu Wołodko-wiczowi Marszałkowi Boryssowskiemu cz. zł. 500 Grzegorzowi O-łędzkiemu za dwoma obligami rubli srebr. 100 i cz. zł. 50. Je-żemu Wołkowi rubli srebr. 100. Józefowi Kukiewiczowi Koniu-sze: cz. zł. 535. Sukcesorom zeszyłego Xcia Dominika Radziwiłły ordynata za Dekretem oczewistym kapitalu cz. zł. 10,715. prócz Procentów iakie od wszystkich specyfikowanych kapitalow z rachun-ku należniemi bydy się okazaż zeszyły Katarzynie z Galimskich Wołodkowiczowej Star. Haliwskiej zawiniącej i dalszym wszyst-kim Urodz. Józefa Wołodkowicza b. Marszałka Gubern: Mińskiego Debitorom Pozew Edyktalny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w Gubernii Lit. Wileńskiej w Powiecie Oszm. w Dobrach Łaz-dunach agitujący się, z instancyi Urodz. Józefa Wołodkowicza b. Marszałka Gubern: Mińskiego i kawalera orderu, mianię w referen-cyi do Dekretu remisyyjnego Sądu Gł. Lit. Wileń Depar. 2go ro-ku 1813. Nowembra 15 d. zapadłego ze wszystkimi ieneralnje Kredytorami i Debitorami b. Marszałka Guher. Wołodkowicza Sąd ieden Taxatorsko-Exdywizorski przeznaczającego i do Dekretow dyllacyjnych tegoż Exdywizorskiego Sądu z których po wyszytych iuz prawnych dyllacyach, termin na oczewistą rozprawę w dniu 10. następującego mca februaryi roku terażniejszego 18 15. iest ogłoszo-nym, oraz do Pozwów iuz łączonych i ukazow Rządowych i Sądu Gł. tudzież wszelkich przez sprawę złożyć się mających dowodów

prosi o satysfakcyę cytowanej Sądu Gł. Remissie i dyllacyjnym Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego Dekretem o ukaranie penami za niespełnienie tychże wyroków a w sprawie z Kredytorem o rekognicyę istotnych tylko należności pod obowiązkiem przysięgi, o detruktę nadpłat na kapitały i procenta, o potrącenie pretensyów i intrat z posessyi iakie przez Akta dowiedzionemi zostały. o lokacyę stosowną do oświadczenia i Dekretu remissyjnego, o kassatę pism i pretensyów niesprawiedliwych, o bliższosc do dowodu załcemu Dettrowi i dalsze z rzeczy wypaść mające wyroki, a z niestawiającemi wieczney amissyi zapisania; udzielanie z Debitorami sądenia summ kapitałnych procentowych i expensów prawnych etiam pod niestannoscia, wydzielania należności załgo z którą podług przepisu remissy i ukazów postąpienia, o wydział dóbr z Bracią po zeszyły Matce pozostałych, a z obzią Marszałkową o zostawienie przy niewzruszonych skutkach i mocy od nastania swego ciągle egzekwujące się komplanacy i oto wszystko co poprzednicze już łączone załoby zawarły i co się w mających wynieść przez sprawę zapozwach i doniesieniach na stronę załgo żądaniem będzie, nadewszystko sądenia strat wszystkich na każdym, ktoby przyczyną zwłoki iakowej w sądownictwie stał się: Salva melioratione tej załoby.

1. Sąd taxatorsko Exdywizorski, in fundo Dóbr Syłowiszek w Powiecie Dyneburskim Gubernii Białoruskiej Witebskiej, i Kamienicy w Mieście Wilnie Gubernii Litt. Wileńskiej, Dziedzictwa JW. Ignacego Grafa Mohla, byłego Chorążego Pttu Dyneburskiego, eksystujący, Dekretem oczeiwistym Głównego Sądu zgo Witebskiego Departamentu, w Roku 1814 Mca Augusta 27 dnia zapaoiym, za remisję wyznaczony, zjechał w terminie 20 decembra, akt Sądownictwa swego zafundował, i po ułatwionych między stronami wniesionych sporów akcessoryjnych, do wymiaru potrzebnego Komorników od stron podanych, a przytym kopią Spraw i komportacyę, tudzież akta Inkwizycyi, kalkulacyi, i weryfikacyi przeznaczył, oraz wszystkie Dobra JW. Ignacego Mohla, pod tradycyami zostające, w administracyę zaięwszy, na drugi termin zjazdu swego w roku następnym 1815 Mca Julii 19 dnia, wszystkich kredytorów i pretensorów z dowodami autentycznymi realność swych należności próbować zdolnymi, pod utratą rzeczy stawać i jawić się zalecił. — i gdyby o tym powzechnosc wiadomą było, tym celem przez awizacyę gazet Sankt - Petersburgskich i Kuryera Litewskiego potrójnie w trzech Numerach powtórzyć się powinna ogłosić postanowił — Datt Roku 1814 Mca Xbre 23 dnia in fundo w Syłowiszkach. Szymon Pakosz Sędzia Ziem. Pol. Prez.: Exdywizor. Franciszek Rychlik Prezydent Sądu Grodz. Wilkomir. Exdywizor. Jan Kandyd, Boufal Piętarz Ziemski Dunaburg: Exdywizor. Antoni Danin Słepsó Stownik b. Wdztwa Witebskiego Głównego Sądu zgo Witebskiego Departamentu i Sądów taxatorsko Exdywizorskich Regent.

2. Na skutek rezolucyi Magistratu Wileńskiego, po prozbie JPani Johanny Stayningerowej z Opiekunami podanej, na dniu pierwszym prassen: nastaley; będzie się wyprzedawał przez publiczną licytacyę dom w Mieście Wilnie na ulicy Subocz pod Nrem 1319 sytuowany, po zmarłym Franciszku Stayningerze Kupcu i Obywatelu Wileńskim pozostały. Do jakowej licytacyi, termina zwyczajnie trzy — Pierwszy dnia 15 — Drugi dnia 16 i trzeci ostateczny d. 17 terażniejszego miesiąca februaryi naznaczono — Aby przeto Ichmość Konkurenci do kupli pomienionego domu być mogący, w pomienionych terminach do licytacyi naznaczonych, in fundo tegoż dworku po Stayningerze pozostałego, w każdym terminie po południu, aż do zachodu słońca naidować się raczyli, dla dopełnienia publicznego targu. Ninieyszą publikatę jako naznaczony do takowego dzieła licytacyi, Urzędnik wydać. Dnia trzeciego februaryi 1815 roku. — Jakób Hahn Radny M. G. W.

3. Stefan Kowalewski Sędzia Ptu Wągrowickiego w roku 1811 dnia 19 maja z szedł z tego świata bezpotomnie. Po zostały więc majątek zeszyły dziedziczny zwany Dynowezczyzna, z przynależnemi dymami 19 i osadnikami 4 położony w Departamencie i Powiecie Poznańskim, spadł sukcesyją na potomstwo Brata jego, zeszyłego Piotra Kowalewskiego Majora b. W. Poll z tego, gdy Leonard i Ludwik żyć przestali, Siostra Albertyna od lat 6 wyjechała za mąż za W. Matuzewicza Sędzię Pokoju; pozostałe Maksymilian Józef Kowalewski, który od lat 8 niewiadomo gdzie się znajduje; po trzykrotném już ogłoszeniu w Gaz. Warsz. troskliwa Siostra Albertyna, przez ninieyszą awizacyę podaną do Kuryera Littgo uprasza publiczności donieść do tegoż Kuryera o życie lub śmierci Brata swego Maksymiliana Józefa Kowalewskiego. Woyciech Łabunski Dozorca Powidzki.

4. W Newelskim Powiecie Gubernii Witebskiej, ważne mając dowody do Sukcesyi w tymże Powiecie po Dziadu Michale i Teodorze Gaurowiecach czyli Howorowiczach, gdy powziąłem wiadomosc, iż tego Imienia Sukcesorowie w równym zemną g stopniu, mieszkający w Powiecie mnie niawiadomym, Gubernii Wileńskiej, Mińskiej, czy Gro-

dzieński — Przeto jako niemający o nich żadnego odzysku od dawnych lat, żeby do mnie piśmem odnieśli się, do kancelaryi Powiatowej Newelskiej dla z komunikowania się w potrzebach pomienionego wyżej interesu, jako z współnikami teyże Sukcesyi i termin oznacza się do następney Sto Trojeckiej kadencyi w roku ninieyszym 1815 uwiadomiam. Konstanty Goworowicz.

5. WW. Szymon i Genoweffa z Hornowskich Orłowsky Dworzannowie Skarbu b. Litt. wyprzedali wiecznością Folwark Merecz Kauteliszki w Pttcie Wileń. leżący, WW. Józefowi i Antoninie z Potrykowskich Skoczkowski Kol. Assessorom, prawem wieczystym w Roku 1814 7bra 16 dnia dattym, a 18 w Ziemstwie Wileńskim przyznanem, opisując w tymże prawie od wszelkich długów i pretensy zupełne bezpieczeństwo i Ewikcyę na swoim majątku: że skutku tey ewikcyi zostawili Wzni Orłowsky w ręku Skoczkowski na wszelki przypadek okazania się długów na oblię do terminu dnia 23 Kwietnia 1815 r. Summę cz. 21 tysięcy. Z tego powodu WW. Skoczkowski mając potrzebę zapewnienia się wczesniej o niezaydowaniu się opisanych przez WW. Orłowskich na Folwarku Mereczu Kauteliskach długów, ostrzegają, że jeśli ktoś na do WW. Orłowskich stosujący się tego Folwarku dług, ażeby wczesniej przed wyznaczonym na opłatę cz. 21,000 terminem, swoją oświadczył pretensyą, i o niey uwiadomił: inaczej stosować do WW. Skoczkowski, nikt nie będzie mógł pretensyi, z winy własney przez opóźnienie się. Dla czego przez awizacyę ninieyszą ogłoszenie do Kuryera Littgo trzykroć podać. Dnia 6 lutego 1815. Józef Skoczkowski Kol. Asses.

6. Jakób Frydрых Preysa niżej podpisany, przedawszy swoją schedę w kamienicy w Mieście Wilnie pod Nrem 78 na zamkowej ulicy sytuowanej JPP. Michałowi i Karolinie z Preysów Machnaurom. O jakowej wyprzedazy daie wiedzieć, jeżeli jacy znalazł się mogą Kredytorowie, aby się do JPP. Machnaurow ndawali, w których ręku znajduje się fundusz do opłacenia i to wprzeziagu puł roku od daty ninieyszey. 1815 3 lutego. Jakób Frydрых Preysa.

7. Litewsko - Wileński Cywilny Gubernator ogłasza, że po zeszyłym z tego świata Antonim Podobńskim, który przy Radziwiłowskiej Celney Komorze znajdował się, w obowiązku objezdozka, pozostały pieniądze i rozmaite ruchomosc, dla odebrania których raczą prawni Sukcesorowie jego jawić się, do Radziwiłowskiej Celney Komory z należnemi do tego dowodami nieodmiennie w ciągu sześciu miesięcy od daty ninieyszego ogłoszenia. Datt Febr. 6go dnia 1815 Roku.

8. Kommissya Wileńskiego prowiantskiego Depo, zaczawszy od miesiąca nowembra 1814 roku wzywać zyczących sobie podjąć się dostarczenia prowiantu i owsa potrzebnego w magazynach Gubernii Wileńskiej na rok 1815, a szerególniej Panów Obywatelów, jako mających naywięcej do tego spsobów, nakoniec 28 przeszłego stycznia, wzywała zyczących dla ostatecznego zakoncznienia tey rzeczy, aby się stawili sami albo przysyłali swoich pełnomocników, choćby każdego dnia do pomienioney Kommissyi od tegoż 28 stycznia, aż do dnia 10 terażniejszego lutego, w którychby można zrobić ostateczną licytacyę. Ale gdy po dziś dzień na takowe licytacye nikt ieszcze nie przychodził, przeto ja za potrzebną poczytałem z moiej strony przez ninieysze wezwać zyczących, a osobliwie PP. Obywateli, dla przyięcia na siebie dostarczenia prowiantu i owsa, do magazynów Gubernii Wileńskiej, z warunkiem, iżby oni raczyli w tym celu sami się stawić lub przysłać swoich pełnomocników, choćby co dzień do Kommissyi Wileńskiego prowiantskiego Depo, do dnia 10 terażniejszego lutego, w przeciagu których mogłaby się zrobić ostateczna licytacya. Obok tego nie mam za zbyteczne, zapewnić PP. Obywatelów i innych, chcących się podjąć tych dostarczeń, iż opłaty za dostarczenia czynić się będą z kas'y, stosownie do umowy, bez żadnego zatrzymania i punktualnie w terminach, które w kontraktach lub warunkach przeznaczone będą, i że pieniądze na to potrzebne znajdując się już tu w gotowiznie. Dnia 4 lutego 1815 roku — Jenerał Prowiantmeyer Łaba.

9. Dla wiadomości tych, którzy mają bilety na zarękawek soboli czyni się ogłoszenie, iż na dniu 9 bieżącego februaryi o godzinie 5 po południu w Kardynalij w handlu Wagnera mają być ciągnione losy.

10. W Powiecie Wileńskim odlegle o dwie mile od Wilna, jest Pałac drewniany do sprzedania prawem wieczystym, mając w sobie pokoiów trzynastie, z następującemi budowlami potrzebnymi, to jest: stajnie na 24 koni, wozownie, oficyną kuchenną, przy nię inne mieszkanie wygodne, sklepy murowane i z skarbem murowanym, szpichlerzem drewnianym, sadem fruktowym i warzywnym, czterma chłopami, między któremi jest ogrodnik, u każdego chłopu są grunta do zasiewu i łąki, wolny wstęp od lasu na opał dworny i gospodarski, nie tykając drzewo towarne, ktoby sobie życzył takową posessyą nabydź, niech się zgłosi do domu sytuowanego na ulicy Wileńskiej nie daleko S. Jerzego pod Nr. 701. Datt w Wilnie roku 1815 miesiąca Januarii dnia 27. Piotr Wetman.